Do Czytelników „Młynarza Polskiego“!

Numer niniejszy wysyłamy jako ostatni tym prenumeratorom, którzy nie opłacili dotąd prenumeraty za rok 1925-ty.

Administracja.

Rok VIII. Warszawa, 30 Kwietnia 1926 r. Nr. 8.

MŁYNARZ POLSKI

ORGAN ZWIĄZKU MŁYNARZY POLSKICH

WYCHODZI DWA RAZY MIESIĘCZNIE | REDAKCJA I ADMINISTRACJA: WARSZAWA, N.-ŚWIAT 70

Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 11 do 2 pp. Administracja czynna od godz. 10 do 3 pp.

WARUNKI PRENUMERATY:
Dla członków Zw. Mł. Pol. kwart. 4 zł.
Dla nie członków „ 6 „

Ogłoszenia przyjmuje Redakcja „Młynarza Polskiego" Nowy-Świat 70, tel. 277-45.

NUMER NASZEGO KONTA w P. K. O. 1615

Wyniki gospodarcze 1925 roku

W poprzednim artykule wskazaliśmy, że mimo wyjątkowo trudnych warunków wytwórczość krajowa w wielu działach zdołała utrzymać produkcję na poziomie poprzedniego roku. Jednakowoż bilans gospodarczy był za rok 1925 ujemny. Produkcja utrzymana była kosztem strat, poniesionych przez przemysł i to spowodowało zmniejszenie substancji majątku narodowego.

Na taki wynik złożyły się liczne przyczyny, które dają się uogólnić w trzech tezach: a) zmniejszenie konsumpcji wewnątrz kraju, b) wysokie koszty produkcji, przewyższające ceny wszechświatowe na takież wytwory, c) zniżka cen na rynkach europejskich i w związku z tem utrudniony zbyt zagranicą.

Ogólne zubożenie ludności i wzrost bezrobocia wymagały ograniczenia potrzeb do najdalej posuniętych granic. Konsumpcja wewnątrz kraju malała i fabryki, nie znajdując zbytu, musiały albo ograniczać produkcję, albo fabrykować na skład w oczekiwaniu lepszych konjunktur.

Wysokie koszty produkcji rodzimej są powszechnie znane i wielokrotnie już były omawiane. Ogólnie wiadome jest, że są one wynikiem zbytniej rozbudowy prawodawstwa socjalnego i mniejszej wydajności pracy. Do tych ogólnych przyczyn w roku ubiegłym dołączyły się jeszcze niesłychanie wysokie koszty dyskonta i konieczność ograniczenia produkcji. Jasne jest, że w takich anormalnych warunkach cena kalkulacyjna wytworu była wysoka i przewyższała ceny zagraniczne na taki sam produkt.

Wreszcie ulokowanie na rynkach zagranicznych czołowych artykułów naszego eksportu napotykało w ubiegłym roku na wielkie przeszkody. Koszt wytwarzania u nas wzrósł, a jednocześnie ceny na większość artykułów w Europie obniżyły się. W niektórych artykułach, jak np. węgiel i żelazo okazała się nadprodukcja. Wiemy o tem, że niektóre państwa, nie chcąc dopuścić do zamykania kopalń i fabryk, uciekały się do premji wywozowych. U nas sytuacja była jeszcze bardziej utrudniona przez konieczność poszukiwania nowych rynków zbytu z powodu trwającej wojny celnej z Niemcami. Musieliśmy przystosowywać do nowych warunków środki transportowe i naładowcze. Pomimo jednak tych wszystkich trudności ilościowo wywieźliśmy nie mniej, niż w 1924 roku, tylko rezultaty pieniężne były znacznie gorsze. Gdyby nie ta konieczność sprzedawania zagranicą po bardzo niskich cenach, to przy dokonanych operacjach wywozu i przywozu, nasz bilans handlowy, mimo olbrzymiego przywozu zboża i mąki w pierwszym półroczu, zamkniętyby został saldem czynnym.

W krótkich zarysach przedstawimy wyniki produkcji w najważniejszych dziedzinach naszego życia gospodarczego.

Zaczniemy od rolnictwa. Po dotkliwych przejściach w pierwszem półroczu, zdawało się, że nastąpił dla rolnictwa w drugiej połowie roku zwrot pomyślniejszy. Urodzaj dopisał na wszystkich ziemiach polskich i zbiory, z wyjątkiem pszenicy, przewyższyły przeciętne zbiory z lat nietylko po, ale i przedwojennych. Oto jak się ostatecznie przedstawiały liczbowo zbiory ubiegłego roku w porównaniu z latami poprzedniemi:

Rok	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Owies	Ziemniaki
	w tysiącach ton				
1925	1.573	6.538	1.677	3.311	29.106
1924	884	3.654	1.208	2.411	26.870
1923	1.353	5.962	1.655	3.522	26.494
Przeciętna 1909 1913	1.683	5.659	1.498	2.810	24.588

Zbiór z 1 ha był dla wszystkich gatunków zbóż również znacznie wyższy, niż w poprzednich latach:

Rok	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Owies
1925	14,4	13,3	13,7	12,8
1924	8,2	8,3	9,9	9,3
Przeciętna 1909 1913	12,6	11,2	10,3	11,9

Mimo jednak doskonałych zbiorów rolnicy zyskali niewiele. Dzięki urodzajom na całym świecie, nastąpiło znaczne zaofiarowanie zboża przez kraje eksportujące i ceny spadły. Zbiory nie były w stanie wpłynąć na poprawę położenia rolników.

Jeżeli jednak rolnictwo nie odczuło bezpośrednio dobrodziejstw urodzaju, to kraj cały zyskał bardzo wiele i dzięki urodzajowi uniknęliśmy katastrofy finansowej. Dowóz obcej mąki i zboża od sierpnia powstrzymany został zupełnie, a natomiast w ciągu trzech ostatnich miesięcy roku wywieźliśmy 94 tys. ton pszenicy, 177 tys. ton żyta, 105 tys. ton jęczmienia i 34 tys. ton owsa na łączną sumę 104 milj. zł. Wywóz ten wpłynął w wysokim stopniu na ukształtowanie się ostateczne bilansu handlowego za rok ubiegły. Przewyżka przywozu nad wywozem, wynosząca na 1 września 524,6 milj. zł. zredukowana została do 263,8 milj. zł. na koniec roku.

Ogromne postępy widać w hodowli. Straty wojenne w iwentarzu żywym zostały już wyrównane i ostatnie obliczenia po spisie 1921 r. pozwalają domniewywać, że ilość inwentarza, z wyjątkiem owiec, wzrosła w porównaniu ze stanem z przed wojny o 10 — 15%. To też wzrasta bardzo wywóz zwierząt żywych i produktów mięsnych zagranicę. Odnośne liczby są na tyle charakterystyczne, iż warto się z niemi bliżej zapoznać:

	Waga w tonach wzgl. sztuki		
	1923	1924	1925
Konie szt.	—	911	33.107
Bydło rogate szt.	569	39.287	116.700
Barany szt.	—	230	14.475
Trzoda chlewna szt. . .	1.623	410.347	870.691
Ptactwo domowe szt. . .	—	477.356	1.260.029
Mięso i wędliny ton . .	—	7.854	34.975

	Wartość w tysiącach złotych		
	1923	1924	1925
Konie	—	368	8.348
Bydło rogate	190	10.433	19.898
Barany	—	5	268
Trzoda chlewna	65	30.694	74.253
Ptactwo domowe	—	5.284	8.608
Mięso i wędliny		13.340	52.109
Razem	255	60.124	163.484

Widzimy więc, że wartość wywozu podniosła się w porównaniu z rokiem 1924 prawie trzykrotnie. Rezultaty mogłyby być jeszcze lepsze, gdybyśmy więcej wywozili w stanie przerobionym. Tymczasem wywóz w formie mięsa i wędlin stanowi tylko $^1/_3$ ogólnej wartości wywozu tej grupy produktów, reszta wywożona jest w stanie żywym. Stan ten pozbawia nas wielu surowców, których nie mamy nadmiaru i które częściowo musimy sprowadzać.

Bardzo ważną gałęzią gospodarstwa krajowego jest związane z hodowlą jajczarstwo. Jest ono stanowczo u nas niedoceniane. Produkcja jaj rocznie obliczona jest na $2^1/_2$ miljarda sztuk i z eksportu uzyskaliśmy już w ostatnim roku 50 milj. zł. Jajczarstwo cierpi głównie na brak właściwej organizacji, a ponieważ oparte jest przedewszystkiem na drobnych gospodarstwach rolnych, nasze młynarstwo miałoby w tej dziedzinie dużo do zrobienia.

Wielkim działem naszego gospodarstwa narodowego jest leśnictwo i związany z niem przemysł drzewny. Wyniki za rok 1925, mimo lekkiej zimy, były wcale niezłe i eksport wykazuje duże różnice na naszą korzyść. Wywieźliśmy w roku 1925 drzewa pod różnemi postaciami 3.267 tys. ton za sumę 241,8 milj. zł., wobec 2000 ton za sumę 137,1 milj. zł., wywiezionych w roku poprzednim.

Doskonały zbiór buraków i duża ich wydajność spowodowały, że kampanja cukrowa 1925/6 roku dała produkcję lepszą, niż poprzednia. W przeliczeniu na biały cukier wyprodukowano 520 tys. ton, wobec 440 tys. ton, osiągniętych w kampanji 1924/5 roku. Mimo jednak dobrej produkcji wyniki finansowe były dla większości cukrowni ujemne, co szczególniej uwydatniło się w cukrowniach o typie przemysłowym w Kongresówce. Złożyły się na to różne przyczyny, a przedewszystkiem drogi kredyt, spadek kursu złotego, dzięki czemu zaliczki wzięte przy kursie parytetu złota, trzeba było spłacać prawie w podwójnej ilości złotych i wreszcie bardzo znaczny spadek cen na cukier na rynkach wszechświatowych. W Londynie osiągano zamiast Ł 23 z roku poprzedniego tylko Ł 15 — za tonę.

Dzięki tym okolicznościom wywieźliśmy w roku 1925 tylko 196 tys. ton, wobec 246 tys. ton, wywiezionych w roku 1924. Wyniki finansowe były stosunkowo jeszcze gorsze. Zamiast 163 milj. zł. uzyskanych z eksportu w roku 1924, w ostatnim roku dostaliśmy tylko 89,5 milj. zł.

W górnictwie i przemysłach hutniczych uzyskaliśmy wyniki pod względem ilościowej produkcji naogół zadowalniające. Węgla wyprodukowaliśmy 29 milj. ton, to znaczy tylko o 3 milj. ton mniej, niż w roku poprzednim. Spotrzebowanie węgla na rynku wewnętrznym utrzymało się na poziomie poprzedniego roku i redukcja produkcji była wynikiem trudności eksportowych. Mimo ogólnej nadprodukcji węgla na całym świecie, a u nas prócz tego mimo specjalnie utrudnionego eksportu ze względu na wojnę celną z Niemcami, wywieźliśmy zagranicę, głównie do krajów po raz pierwszy dla naszego węgla pozyskanych, 8 milj. ton. Spadek cen na wszystkich rynkach europejskich spowodował, że suma uzyskana z eksportu węgla była w 1925 r. o 100 milj. zł. mniejsza, niż w r. 1924 i większość kopalń zamyka rok operacyjny ze znacznemi stratami.

W przemyśle naftowym produkcja ropy w r. 1925 była nieco wyższa, niż w roku poprzednim i wyniosła 812 tys. ton wobec 771 wydobytych w roku 1924. Odpowiednio zwiększyła się też wytwórczość rafineryj. Konsumpcji wewnętrznej nie udało się zwiększyć, a wywóz spadł z 400 do 319 tys. ton w produktach destylacji. Wzrosły więc w rezultacie zapasy w rafinerjach ze 185 do 212 tys. ton. Prawidłowa organizacja sprzedaży zagranicą jest najżywotniejszem zagadnieniem dla przyszłości naszego przemysłu naftowego.

Dok. nast.

T. Szober.

Kronika

MĄKA.

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę wystąpił do p. Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie przedstawionych przez młynarzy podwyżki cen, składając przytem kalkulację młynarzy.

Wobec sprzeciwu Ministra Skarbu pp. Ministrowie Skarbu i Spraw Wewnętrznych odbyli konferencję, po której — w godzinach popołudniowych — właściciele młynów otrzymali z ministerjum spraw wewnętrznych zawiadomienie, że podwyżka cen jest zatwierdzona i ma moc obowiązującą od dnia 12 kwietnia.

Cenę mąki pytlowej podwyższono do 51,5 gr. za 1 klg., sitkowej i razowej do 35 groszy w hurcie.

Następnie wobec poważnej zwyżki cen żyta dochodzących do 31 zł. za kwintal loco stacja załadowania z dniem 22 kwietnia ceny podwyższono ponownie. Młyny warszawskie będą sprzedawały:
mąkę żytnią pytlową po 55 groszy za 1 klgr.;
mąkę sitkową i razową po 37 groszy za 1 klgr.;
otręby po 28 groszy za 1 klgr.

Zwyżka cen tłomaczy się zwyżką cen żyta na rynkach europejskich, spadkiem waluty złotowej oraz brakiem podaży zboża na rynkach krajowych.

W związku z tem podwyższono ceny chleba.

Od Urzędu Starszych Zgromadzenia mistrzów piekarzy m. st. Warszawy otrzymaliśmy zawiadomienie następujące:

„Prasa stołeczna ogłosiła zapowiedź rządu przeciwko zwyżce cen pieczywa. Ponieważ treść komunikatu mogłaby wywołać wśród szerokich mas społeczeństwa pewną dezorjentację co do istotnych przyczyn zwyżki cen na pieczywo, wobec tego urząd Starszych Zgromadzenia mistrzów piekarskich oświadcza, że zwyżkę cen pieczywa spowodowała zwyżka cen mąki; kalkulacja wypieku ma swoje naturalne uzasadnienia w zwyżce ceny surowca, a bynajmniej nie w chęci zwiększenia zysku piekarzy.

Pozwalamy sobie zaznaczyć, że projektowane przez rząd środki, mające obniżyć cenę pieczywa, jak represje podatkowe i ograniczenie kredytu, uważamy za nie prowadzące do celu. Natomiast proponujemy, aby rząd zechciał naradzić się z czynnikami fachowemi nad sprawą, co faktycznie zrobić należy, aby cenę chleba utrzymać na możliwie nizkim poziomie".

Doraźnym środkiem, w pierwszym rzędzie jest natychmiastowe bezwzględne wstrzymanie wywozu żyta zagranicę, dla dostatecznego zapewnienia podaży żyta na rynku krajowym.

W sprawie tej Rada Ministrów uznała za konieczne, dla zapobieżenia dalszej zwyżki cen chleba i mąki, zarezerwować odpowiednią ilość zboża dla konsumcji krajowej. W tym celu Min. Skarbu wyda właściwe zarządzenie podatkowe w stosunku do producentów rolnych, oraz do handlujących i magazynujących zboże lub mąkę. Między innemi poruszona była sprawa wykorzystania ustawy o płaceniu podatków w naturze. Ministerstwo Rolnictwa ma zwrócić się z odpowiedniem wezwaniem do organizacji rolniczo-handlowych. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych będzie czuwało nad tem, by zwyżka cen mąki i chleba nie przekroczyła w żadnym wypadku poziomu uzasadniającego zwyżkę cen ziarna. Nadto konferencja uznała za konieczne poczynić wszelkie starania w celu przystąpienia do planowej akcji budowy piekarń mechanicznych (przez związki komunalne i spółdzielnie spożywców) oraz elewatorów zbożowych. Na konferencji stwierdzono również, że uregulowanie zagadnienia wysokości cen żyta, mąki i chleba może nastąpić tylko w drodze zarządzeń gospodarczych, w myśl zgóry nakreślonego planu.

To samo dotyczy sprawy bardziej ekonomicznego zużywania ziarna w kraju. Wreszcie uznano, że plan powyższej akcji powinien być ściśle opracowany i zrealizowany możliwie najszybciej.

F. L.

NOWE MŁYNY ROLNICZE.

W ostatnich paru miesiącach, przy ogromnym wysiłku organizacyj rolniczo-handlowych, pomimo ciężkich nad wyraz warunków finansowych w rolnictwie, uruchomiono młyny w Kruszwicy i Kole.

Młyny te, zaopatrzone w najnowsze urządzenia maszynowe i połączone z elewatorami o dużej pojemności, pracują już normalnie, zaopatrując w wyborową mąkę zarówno najbliższe, jak i dalsze, rynki zbytu, zapewniając jednocześnie zainteresowanym w tych przedsięwzięciach rolnikom zbyt zboża po cenach lepszych, aniżeli osiągnąćby mogli przy sprzedaży w ręce pośredników.

Młyny w Kruświcy mają zdolność przemiałową 3 wag. żyta na dobę, młyn zaś pszenny, obliczony na przemiał 1 wag. dziennie, jest w montażu, młyn w Kole przerabia dziennie 2½ wag. żyta. Elewatory przy tych młynach służą jednocześnie dla celów eksportowych, standaryzując i oczyszczając zboże.

Największy z nowobudujących się młynów w Kutnie, o zdolności przemiałowej 6 wagonów żyta dziennie i 1 wagon pszenicy, uruchomiony będzie w najbliższych paru tygodniach, elewatory zaś przy tym młynie, mające pojemność do 200 wagonów zboża, czynne już są od paru miesięcy i wykazały dobitnie swoje znaczenie przy eksporcie zboża zagranicę, prowadzonym przez Warszawski Syndykat Rolniczy.

Przed żniwami uruchomione mają być jeszcze młyny w Sokołowie i Lubrańcu, gdzie wre obecnie energiczna praca przy montażu maszyn.

MŁYNARSTWO ZAGRANICZNE.

(„Die Mühle").

Grecja.

Przez dłuższy czas toczył się spór między związkiem piekarzy, a państwową komisją odnośnie konieczności zniżki cen na pieczywo, z racji znacznego spadku cen ziarna. Związek piekarzy zniżenie cen uzależnił od potanienia mąki. Na zasadzie wspólnego porozumienia piekarzy i młynarzy, ostatecznie przyszło do pożądanej zniżki cen pieczywa.

Turcja.

Młynarstwo w Turcji znajduje się w dalszym ciągu w ciężkiem położeniu, pomimo daleko idącej pomocy rządowej. Statystycznie zostało wykazane, że młyny w Konstantynopolu w roku zeszłym poniosły straty sięgające 1.500.000 tureckich funtów (4.000.000 marek niemieckich). Wobec spadku cen zbóż australijskich i argentyńskich ceny zbóż w Małej Azji,

Bułgarji i Serbji obniżyły się. Z racji panujących ciężkich warunków ekonomicznych, piekarze w większej części nie płacą regularnie i domagają się coraz nowych i dłuższych kredytów. Chcąc uchronić się przed stratami, a właściwie zmniejszyć ryzyko, młynarze i handlarze mączni dodają do rachunków dosyć znaczne procenty. Manipulacja ta stwarza podrażanie mąki, a więc automatycznie przyczynia się do wzrostu cen pieczywa. Rząd zainteresował się temi niezdrowemi stosunkami i uwzględniając interesy młynarzy, ustalił przepisy płatnicze, obowiązujące piekarzy przy kupnie mąki. Nie dotrzymanie warunków kupna, pozbawia piekarzy możności nabywania mąki na giełdzie.

Opisane wyżej ciężkie stosunki panujące w przemyśle młynarskim, doprowadziły do tego, że młyny w Konstantynopolu dodawały 30% żyta do pszenicy.

Obecnie prefektura miejska zezwala wprawdzie dodawać żyta do pszenicy, ale jedynie w ilościach 10%-ych.

Bułgarja.

Przed dwoma tygodniami odbył się w Sofji 8-my zwyczajny kongres związków młynarzy, w którem wzięło udział 70 delegatów. Centralny Związek liczy obecnie 450 członków. W ostatnim roku przybyło 30 członków. Budżet stowarzyszenia wynosi 150.000 lewów. Zebranie uchwaliło: 1) utrzymanie łączności z izbą przemysłową, 2) normalizację w bułgarskim przemyśle młynarskim, 3) staranie się o kredyty zagraniczne.

W celu wykonania ostatniego punktu Związek ma zwrócić się o pomoc do rządu.

Przemysł bułgarski młynarski osiągnął w roku 1925-ym następujące rezultaty: a) 35 młynów handlowych eksportowych przemełło 3.320.000 kwinteli pszenicy i 1.200.000 kwintali mąki luksusowej na wywóz i 1.550.000 kw. mąki na potrzeby rynku wewnętrznego, b) 565 młynów średniej wielkości wyprodukowało 1.500.000 kw. mąki dla potrzeb krajowych zaś 400 drobnych młynów gospodarskich reprezentowało 20.000.000 kwintali mąki i grysu. W ten sposób 4.600 przedsiębiorstw wyrzuciło na rynek 24.000.000 kwintali mąki różnego gatunku.

Austrja.

W Austrji znajduje się 300 młynów handlowych, których dzienna zdolność wytwórcza obliczona jest na 300 wagonów. Mniejszych młynów gospodarczych jest ponad 3.000. Przesilenie w młynarstwie trwa w dalszym ciągu.

F. L.

PRZEGLĄD PRASY.

Wyszedł z druku Nr. 8 czasopisma **„Rolnik Ekonomista"**, organ Związku Polskich Organizacyj Rolniczych pod kierownictwem posła J. Gościckiego i redakcją Augusta Iwańskiego.

Numer zawiera w treści artykuły: Inż. B. Powierzy — „W sprawie kredytu meljoracyjnego", Z. Ihnatowicza — „Podniesienie chowu inwentarza przez organizację jego zbytu (dokończenie), Z. Chrzanowskiego — „Syndykat sprzedaży pszenicy w zachodniej Kanadzie".

Prócz tego sprawozdania z działalności Związku Polyskich Organizacyj Rolniczych oraz bogaty dział kronikarski z dziedziny finansów, podatków, spółdzielczości, ustawodawstwa, polityki handlowej, przemysłu rolnego, statystyki i wiadomości różnych".

Z PRZEMYSŁU MŁYNARSKIEGO ZACHODNIEJ POLSKI.

Wobec trudnej sytuacji gospodarczej, w jakiej narówni z całym przemysłem znajduje się także młynarstwo i wobec wynikających stąd poważnych zadań, połączyły się dotychczasowe dwa zrzeszenia zawodowe młynarskie na terenie zachodniej Polski, a mianowicie Związek Młynarzy Zachodnich Ziem Polskich i Zjednoczenia Młynów Handlowych z siedzibą w Poznaniu w jedną wspólną organizację pod nazwą „Zjednoczenie Młynarzy Zachodniej Polski".

Zjednoczenie Młynarzy Zachodniej Polski, reprezentujące interesy młynarstwa województw Poznańskiego i Pomorskiego, obejmuje młyny wszelkich typów i kategoryj od najmniejszych wiatraków do największych przedsiębiorstw przemysłowych, przerabiających na dobę do 20 wagonów zboża na mąkę.

Ze względu na różny charakter zrzeszonych w Zjednoczeniu młynów utworzone są w ramach ogólnej organizacji dwa odrębne oddziały młynów handlowych z produkcją dzienną ponad 15 tonn i młynów gospodarczych, przerabiających przeważnie cudzy towar za wynagrodzeniem.

O wysokiej sprawności przemysłu młynarskiego Zachodniej Polski świadczy fakt, że gdy młyny handlowe całej Polski przerabiają na dobę ogółem około 600 wagonów zboża, to połowa tego, a więc mniej więcej 300 wagonów przypada na młyny Zachodniej Polski. — Młyny te, wyposażone w najlepsze urządzenia techniczne, przed wojną stale pracowały na eksport, nietylko do Niemiec, lecz w szczególności do krajów skandynawskich.

Dział Prawno-Informacyjny

KALENDARZYK PODATKOWY.

Podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w miesiącu kwietniu r. b. dla przedsiębiorstw, obowiązanych do wpłat miesięcznych, płatny jest w terminie ulgowym do 23 maja.

Podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w pierwszym kwartale r. b. w wysokości $^{2}/_{5}$ podatku przemysłowego, wymierzonego za II-go półrocze 1925 roku, płatny jest do dnia 15 maja.

Podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w II-gim półroczu 1925 roku, **płatny jest do 15 maja.** Urzędu skarbowe przystąpiły do rozsyłania nakazów płaniczych.

Podatek dochodowy.

Termin składania zeznań o dochodzie za 1925 r. upływa z dniem 1 maja r. b. zarówno dla osób fizycznych jak i prawnych.

Termin **płatności połowy** podatku od zeznanego dochodu upływa również 1 maja, a ulgowy 14 maja.

Płatnicy, którzy zeznań nie złożą, obowiązani są w tymże terminie wpłacić połowę podatku dochodowego, wymierzonego w 1925 r.

Podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za pracę najemną, winien

być wpłacony w ciągu 7 dni od dokonania potrącenia podatku.

Prócz tego w styczniu 1926 roku płatne są wszystkie podatki, na które poszczególni płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności na miesiąc maj.

KONIECZNOŚĆ POWOŁYWANIA PRZEDSTAWICIELI MŁYNARSTWA DO KOMISJI BADANIA CEN.

Mamy na uwadze niechęć lub brak zrozumienia pewnych Zarządów gminnych co do konieczności powoływania przedstawicieli przemysłu młynarskiego w poczet członków komisji regulowania cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz odzieży i obuwia, stosownie do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1926 roku.

Wyjaśniamy, że tego rodzaju zajęte wrogie stanowisko dla młynarstwa, jest niezgodne z brzmieniem samego Rozporządzenia, jak również z okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19 marca b. r. Nr. S. A. 445 skierowanym do wszystkich panów Wojewodów (za wyjątkiem śląskiego).

W okólniku tym, wyjaśniającym **stosowanie** rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10 lutego 1926 r. o regulowaniu cen wyraźnie wskazano w § 3 i 4, że:

„Zarząd gminy, po powzięciu uchwały o wyznaczanie cen na wszystkie, lub niektóre przedmioty, zajmie się utworzeniem komisji do badania cen, w tym celu, mając na uwadze gatunki przedmiotów, na które będzie ustalać ceny, wyznaczy liczbę członków komisji. Zaznacza się, iż komisje do badania cen powinny się składać z 2-ch równych grup, co do ilości członków, a przedstawiających z jednej strony wytwórców (rolnictwo, **właściwa gałęź przemysłu,** rzemiosła i handel), z drugiej strony spożywców. Rozporządzenie nie ustala ilości członków komisji, pozostawiając do uznania Zarządu gminy, wskazuje natomiast iż komisja nie może liczyć mniej, niż 6-ciu członków, ponieważ w skład jej **muszą wchodzić** przedstawiciele rolnictwa, **właściwej gałęzi przemysłu** i handlu — którym to przedstawicielom musi odpowiadać ta sama ilość t. j. 3 członków grupy spożywców.

Zarząd gminy **winien** przy utworzeniu omawianych komisje **mieć na względzie, że chęć należenia do tej komisji mogą wyrazić przedstawiciele przemysłu młynarskiego,** piekarskiego, handlujący mięsem wołowem i wieprzowem tak hurtownicy jak i detaliści, dalej przedstawiciele przemysłu masarskiego, krawcy i szewcy, wreszcie odpowiednie gałęzie handlu hurtowego i detalicznego.

Musi bowiem mieć prawo wypowiedzenia się w komisji przedstawiciel tego działu przemysłu i handlu, który jest zainteresowany w wyznaczeniu tej lub innej ceny przedmiotu.

Celem ułatwienia Zarządem gmin zbierania wiadomości o zrzeszeniach (związkach) tak wytwórców, jak i spożywców, do których to zrzeszeń Zarząd gminy będzie się zwracał o delegowanie przedstawicieli do komisji pp. wojewodowie wskażą te zrzeszenia na terytorjum swego województwa.

O ile pp. wojewodowie z tej lub innej przyczyny we właściwym czasie nie wskażą zrzeszeń, z pośród których należy powoływać członków Komisji, Zarząd gminy nie będzie skrępowany w wyborze zrzeszeń. Kierownik gminy prosi **właściwe** zrzeszenia i wyznaczenie delegata do komisji oraz jego zastępcy, względnie zastępców.

W razie niewskazania przez zrzeszenia swoich przedstawicieli lub niedelegowanie ich na 1-e posiedzenie Komisji, Zarząd gminy powołuje **członków właściwej grupy,** a o ile chodzi o wytwórców **odpowiedniej gałęzi przemysłu** i handlu, według własnego uznania, przyczem zwróci uwagę, ażeby powołani przez niego członkowie Komisji mieli opinją ludzi nieposzlakowanych. Termin dla wyznaczenia delegata winien być nie krótszy od 8 dni.

Mając powyższe na uwadze, nie dopuśćmy, ażeby w Komisjach do badania cen na artykuły młynarskie zasiadły i zabierały głos jednostki, nie mające nic wspólnego z młynarstwem i decydowały o nas bez nas.

F. L.

PODATEK OD MĄKI PSZENNEJ ZBYTKOWNEGO PRZEMIAŁU NA CELE LUKSUSOWEGO SPOŻYCIA JAKO JEDEN ZE ŚRODKÓW ZAPEWNIENIA RÓWNOWAGI BUDŻETOWEJ.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1926 r. p. Minister Skarbu w dn. 26 kwietnia b. r. **wniósł do laski marszałkowskiej projekt ustawy o środkach zapewnienia równowagi budżetowej.**

Projekt dzieli się na dwie części: jedna dotyczy podwyższenia dochodów, druga zaś zmniejszenia wydatków państwowych.

Część, obejmująca podwyższenie dochodów, przewiduje czasowy dodatek do danin publicznych na cele równowagi budżetowej, zawiera zmiany ustawy o monopolu spirytusowym, przewiduje nowe podatki od przedmiotów zbytku, **od zbytkownego przemiału mąki pszennej i** od przyrządów do oświetlenia; zawiera podwyżkę opłat stemplowych od podań i przewiduje wprowadzenie opłat stemplowych od legitymacyj kolejowych.

Część druga, obejmująca zmniejszenie wydatków, zawiera zmiany niektórych przepisów ustaw o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, przewiduje zmianę terminu ustalonego w art. 116 o państwowej służbie cywilnej, zawiera przepisy o zakazie przyjmowania nowych funkcjonarjuszów do służby państwowej oraz przepisy o kontrolach budżetu.

Niżej podajemy w ścisłym tekscie rozdziaj IV omawianego projektu ustawy, a mianowicie **„Podatek od mąki pszennej zbytkowego przemiału na cele luksusowego spożycia“,** jako najbardziej i bezpośrednio dotyczący młynarstwo.

ROZDZIAŁ IV.

Podatek od mąki pszennej zbytkowego przemiału na cele luksusowego spożycia.

Art. 7.

Pszenna mąka zbytkowego przemiału, przeznaczona do luksusowego spożycia t. j. mąka otrzymana w ilości 60% i poniżej z oddanej do przemiału pszenicy, wyprodukowana na obszarze Rzeczypospolitej, jakoteż taka sama mąka pszenna sprowadzana z zagranicy podlega podatkowi od spożycia.

Mąka pszenna wyprodukowana na obszarze W. M. Gdańska podlega przy przywozie na obszar Rzeczypospolitej podatkowi jako mąka krajowi.

Art. 8.

Podatek wynosi od 100 kg. mąki:

a) 60% i poniżej do 50% zł. 10

b) 50% i poniżej „ 15

Art. 9.

Do zapłaty podatku, wymienionego w art. 7, obowiązany jest producent mąki podległej podatkowi, względnie ten, kto taką mąkę z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska na obszar Rzeczypospolitej sprowadza.

Art. 10.

Podatek wymieniony w art. 7 płatny jest:

a) od mąki wyprodukowanej na obszarze Rzeczypospolitej w zakładach przemysłowych, trudniących się zarobkowo przemiałem, w chwili wywozu tejże mąki z miejsca produkcji, zaś od wyprodukowanej poza zakładami przemysłowemi, w chwili zgłoszenia przemiału;

b) od mąki sprowadzonej z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska w chwili odprawy celnej, względnie w chwili przywozu na obszar Rzeczypospolitej.

Produkcja i obrót mąką podlegają kontroli skarbowej.

Sposób tej kontroli oraz obowiązki ciążące na osobach obowiązanych do opłaty podatku określi rozporządzenie wykonawcze, wydane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 11.

Minister Skarbu ma prawo zwolnić od podatku mąkę wymienioną w art. 7, przeznaczoną **na cele przemysłowe** lub wywóz zagranicę.

Art. 12.

Zapasy podległej podatkowi mąki, znajdującej się w chwili wejścia w życie przepisów, zawartych w niniejszym rozdziale, u sprzedawców i producentów podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości po 10 zł. od 100 kg.

Art. 13.

Winni uszczuplenia rzeczonego podatku ulegają karze pieniężnej w wysokości czterokrotnego uszczuplonego, względnie narażonego na uszczuplenie, podatku oraz karze konfiskaty.

Tej samej karze ulegają również winny użycia mąki zwolnionej od podatku w sposób niezgodny z warunkami zwolnienia.

Art. 14.

Winni naruszenia przepisów o obrocie mąki z zagranicą lub W. M. Gdańskiem w związku z przywozem, wywozem lub przewozem mąki, podległej podatkowi, ulegają karom, przewidzianym za te naruszenia co do innych towarów.

Art. 15.

Winni naruszenia innych przepisów niniejszej ustawy o przedmiocie opodatkowania mąki ulegają karze porządkowej w kwocie od 10 do 500 zł.

Art. 16.

Aż do wejścia w życie ogólnej ustawy karnej skarbowej orzekanie kar, w niniejszej ustawie przewidzianych, należy do władz skarbowych I-ej instancji.

Skazany może w ciągu 14-tu dni od dnia doręczenia orzeczenia karnego albo odwołać się do władzy skarbowej II-ej instancji, która orzeka ostatecznie, albo też zażądał przekazania sprawy właściwemu Sądowi Okręgowemu.

Od wyroku Sądu Okręgowego przysługuje tylko skarga do Sądu Najwyższego stosownie do przepisów, obowiązujących w tej mierze w siedzibie tegoż Sądu Okręgowego.

Uzasadnienie do rozdziału IV-go.

Podatek od mąki pszennej w formie proponowanej w projekcie jest swego rodzaju podatkiem od zbytku.

Spożycie pszenicy w Polsce w r. 1924/25 wynosiło około 45 kg. na głowę (Wiadomości statystyczne" Nr. 24 z r. 1925). Z ilości tej conajmniej połowę przemielają włościanie na swój użytek domowy na żarnach; opodatkowanie zatem tej ilości należy uznać za niemożliwe; resztę pszenicy, t. j. około 6.400.000 q. przemiela się w około 10.000 młynach większych lub mniejszych (na grysik około 2.000.000 q., a na mąkę około 4.000.000 q.). Wprawdzie przeprowadzenie opodatkowania natrafi na pewne trudności, jednak ze względu na to, że przemiał pszenicy na mąkę poniżej 60% może się odbywać tylko w lepszych młynach, podatek ten da się uchwycić.

Z Zycia Związkowego

WYBORY DELEGATÓW ODDZIAŁOWYCH NA WALNE ZEBRANIE ZWIĄZKU MŁYNARZY POLSKICH W WARSZAWIE.

W związku z walnem rocznem zebraniem wyznaczonem na dzień 16 maja 1926 roku, t. j. niedzielę o godzinie 10 przed południem, Zarządy Oddziałów winny jaknajspieszniej zwoływać ogólne zabrania członków oddziałowych celem wyboru delegatów do Warszawy i udzielenia im odpowiedniej instrukcji.

Zarząd Główny Zw. Mł. Polskich przesłał do wszystkich Oddziałów naszych komunikat następującej treści:

Niniejszem zawiadamiamy, że na podstawie § 20 statutu Związku — **w dniu 16 maja 1926 r. w Warszawie, Nowy Świat 70,** w lokalu Związku, **o godzinie 10-ej przedpołudniem odbędzie się Walne Zebranie Delegatów Oddziałów Związku.**

Wobec czego należy zwołać jaknajrychlej Ogólne Zebranie Członków Oddziału, celem wybrania delegatów oddziałowych i stosownie do artykułu 23 statutu naszego, zakomunikować Zarządowi Głównemu nazwiska delegatów na kilka dni przed Walnem Zebraniem.

Jednocześnie podkreślamy, że ponieważ statut Związku przewiduje Walne Zebranie Delegatów, jako

Na podstawie § 20 Statutu Związku

Zwyczajne Walne Zebranie

Delegatów Oddziałów
Związku Młynarzy Polskich

odbędzie się w Warszawie w dn. 16 maja 1926 roku w niedzielę, w lokalu Związku przy ul. Nowy-Świat № 70

Początek obrad punktualnie o godz. 10-ej rano

PORZĄDEK OBRAD:

1) Zagajenie i wybór Prezydjum
2) Odczytanie protokułu z poprzedniego Walnego Zebrania,
3) Sprawozdanie z działalności Związku w roku 1925
4) Zatwierdzenie bilansu za rok 1925-ty i udzielenie absolutorjum Zarządowi,
5) Organizacja oddziałów,
6) Wybór członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Rozjemczego,
7) Wolne wnioski.

W Zebraniu mają prawo uczestniczyć oprócz upełnomocnionych delegatów oddziałowych, wszyscy członkowie Związku, posiadający egitymacje członkowskie.

Członkowie, którzy nie opłacili przypadającej od nich składki członkowskiej, a więc nie otrzymali legitymacji, mogą dokonać wpłaty i uzyskać legitymację przy wejściu na Zebranie.

PP. Delegaci na Zebranie winni wykazać się odpowiedniem poświadczeniem Zarządu Oddziału, stwierdzającem prawomocność ich mandatu.

UWAGA: Wszelkie wnioski mające być przedstawianemi do zatwierdzenia Walnego Zebrania winny być, stosownie do § 31 statutu Związku, przedkładane Zarządowi Głównemu Związku na piśmie najpóźniej na 5 dni przed terminem Walnego Zebrania.

W razie nieprzybycia na powyższe Walne Zebranie w terminie wyżej określonym dostatecznej liczby delegatów — zgodnie z § 28 statutu — Walne Zebranie w drugim terminie z tym że samym porządkiem obrad wyznacza się na podstawie § 29 statutu na tenże dzień w tym samym lokalu o godzinie 11-ej przed południem.

Zabranie to zgodnie z § 29 Statutu będzie prawomocnem bez względu na ilość przybyłych delegatów.

najwyższą władzę Instytucji, należy więc ściśle zastosować się do poniżej podanej instrukcji i przez wybór członków odpowiednich na reprezentantów przyczynić się do rozwoju Związku i młynarstwa polskiego:

1) Zgodnie z § 22 naszego statutu na każdych 10 członków oddziałowych przypada jeden delegat, na 20—40 członków — 2 delegatów; na 40—60 członków — 3 delegatów i od każdych następnych 20 członków po jednym delegacie.

2) Ilość delegatów normowana jest podług ilości członków oddziałowych faktycznie opłacających składki członkowskie za 1925 r. i zapisanych w Związku Głównym.

3) Delegatów na Zjazd wybiera Ogólne Zebranie Członków Oddziału. Niezwłocznie po wyborach Zarząd Oddziału winien przesłać Zarządowi Głównemu listę wybranych delegatów ze wszelkiemi ewentualnemi wyjaśnieniami. Lista winna być podpisana conajmniej przez trzy osoby z pośród Zarządu lub Rady Starszych i nadesłana na kilka dni przed terminem Walnego Zebrania.

Oddziały, które list takich Zarządowi Głównemu nie prześlą, lub nie zaopatrzą przybyłych na Walne Zebranie w niezbędne zaświadczenia, nie będą mogły być reprezentowane na zebraniu i delegaci oddziałów tych **prawa głosowania mieć nie będą.** Każdy delegat posiada jeden głos. W razie gdyby jakikolwiek delegat upoważniony był przez innego delegata do głosowania w jego zastępstwie — delegat taki winien posiadać pisemne upoważnienie od osoby, za którą głosuje, poświadczone przez Zarząd Oddziału.

Podkreślając ważność Zjazdu Delegatów dla przyszłości organizacji naszej i młynarstwa polskiego w związku z koniecznością omówienia i powzięcia uchwał doniosłego znaczenia — oddajemy pod pieczę Zarządów Oddziałów załatwienie tej ważnej sprawy i prosimy o dołożenie wszelkich starań, aby w Oddziale zwołano we właściwym czasie Zebranie Ogólne i wybrano odpowiednich reprezentantów.

Porządek obrad:

1) Zagajenie i wybór prezydjum.

2) Odczytanie protokółu z ostatniego Walnego Zebrania.

3) Sprawozdanie z działalności Związku w roku 1925-tym.

4) Zatwierdzenie bilansu za rok 1925-ty i udzielenie Zarządowi absolutorjum.

5) Organizacja Oddziałów.

6) Wybór członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Rozjemczego.

7) Wolne wnioski.

W zebraniu mają prawo uczestniczyć oprócz upełnomocnionych delegatów oddziałowych, wszyscy członkowie Związku posiadający legitymację członkowską.

Członkowie, którzy nie opłacili przypadającej od nich składki członkowskiej, a więc nie otrzymali legitymacji, **mogą dokonać wpłaty i uzyskać legitymacji przy wejściu na zebranie.**

Wszelkie wnioski mające być przedstawione do zatwierdzenia Walnego Zebrania, winny być stosownie do § 31 Statutu Związku, przedkładane Zarządowi Głównemu Związku na piśmie najpóźniej na 5 dni przed terminem Walnego Zebrania.

POWOŁANIE KOMISJI DO BADANIA CEN NA MĄKĘ I PIECZYWO W RADOMIU.

Wydział administracyjny magistratu miasta Radomia zwrócił się do Związku Mł. Polskich w dn. 16 kwietnia bież. r. z powiadomieniem, że w myśl paragrafów 2 i 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 26 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów, oraz odzieży i obuwia przez wyznaczanie cen, Magistrat na posiedzeniu w dniu 14 b. m. **uchwalił powołać Komisję do badania cen na mąkę i pieczywo.**

Podając o powyższem do wiadomości naszej, Magistrat, stosownie do §§ 4 i 6 zacytowanego Rozporządzenia, prosił o delegowanie na posiedzenie wymienionej Komisji, które odbędzie się w dniu 26 b. m. o godzinie $7^1/_2$ wieczorem **1 przedstawiciela ze Związku Mł. Polskich, zamieszkałego w Radomiu, w charakterze członka Komisji.**

Stosownie do życzenia Wydziału Administracyjnego magistratu miasta Radomia, Związek Młynarzy Polskich wydelegował na posiedzenie Komisji do badania cen na mąkę p. Wł. Tylińskiego, członka Związku i właściciela młyna w Radomiu.

Z ŁUCKIEGO ODDZIAŁU ZWIĄZKU MŁYNARZY POLSKICH.

Młynarze całej Rzeczypospolitej Polskiej za **wyjątkiem** Kresów Wschodnich są już należycie zorganizowani i skupiają się pod sztandarem Związku Młynarzy Polskich, który wytrwale broni praw i interesów przemysłu młynarskiego i któremu przemysł ten zawdzięcza możliwość rozwoju i pracy. Niestety, Oddział Zw. Mł. P. w Łucku zorganizowany jeszcze w 1922-im roku nie wykazywał prawie żadnej działalności. Ostatnio dopiero całe szeregi właścicieli większych i mniejszych młynów a nawet i pracowników młyn. występuje do Związku z żądaniem przeprowadzenia reorganizacji Oddziału i postawienia go na właściwej stopie. Zrozumiano nareszcie, że dla należytej obrony interesów młynarstwa, niezbędnem jest, aby wszyscy młynarze do Związku należeli. Udział w pracach Związku leży zarówno w interesie ogólnym całego młynarstwa, jak w interesie każdego poszczególnego młynarza.

Dla przeprowadzenia nieodzownych zmian w dotychczasowym Oddziale i dokonania konsolidacji młynarzy wołyńskich uproszony został czynny członek Związku Młynarzy p. L. Armarnik, prezes Koła kupców w Kowlu.

Wzywamy wszystkich pp. **młynarzy z Wołyńskiego,** którzy pragną zadowalniać się z praw i korzyści, jakie daje organizacja zawodowa, wszystkich, którzy zamiast być gnębieni, wyzyskiwani i lekceważeni przez władze wskutek braku własnej reprezentacji, a pragną być silni, zorganizowani i solidni, świadomi swych praw i obowiązków, aby zapisywali się na członków Oddziału Zw. Mł. Polskich w Łucku.

Panowie Młynarze popierajcie Waszą Organizację Fachową

Związek Młynarzy Polskich — Warszawa Nowy-Świat 70

Bilans na dzień 31 grudnia 1925 r.

Aktywa

	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Kasa			647	12		
Różni za ogłoszenia			9091	90		
Bank Handlowy w Warszawie			1500	70		
„ T-w Spółdzielczych			—	38		
P. K. O.			1582	15		
Centrala Handlowa Młyn. Pol.			364	38		
Ruchomości wg. szczegół. spisu			990	—		
Papiery %-we, a mianowicie:						
25 akcji Banku Polskiego à 61 zł.	1525	—				
6 premjówek dolar. Nr. 031105/108 Nr. 0086961/62	150	—				
6855 akcji Centr. Han. Młyn. Polsk. I, II, III i IV emis.	68	55				
60 frs. pożyczki kolejowej	54	—				
15/10 oblig. poż. złotej	—	40				
5 oblig. Poż. Państw.	—	20	1798	15		
Spółdzielnia Kredytowa Młynarzy			270	—		
Weksle: J. Lewiński Nr 1 pł. 1.II.26 r.	125	—				
„Lechja“ Nr. 2 pł. 1.II.26 r.	250	—	375	—		
Wkład do Pol. Przem. Kred. Mkp. 500			29	—		
Inwentarz Szkolny wg. szacunku Inż. Małyszczvckiego			980	—		
Wydawnictwo: remanent książek na 31.XII.25 r.			15	—		
Sumy przechodnie			325	07	17940	14
					17940	14

Pasywa

	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Fundusz Prasowy	5496	58		
„ Szkolny	981	—		
„ na sztandar	1	—		
„ podup. młynarzy	1	—		
„ kursów młynarskich	1	—		
„ wątpliwych dłużników	1	—		
„ Zapasowy	5096	70		
Różnica z przeszacowania Ruchomości	554	90		
Wydawnictwo—prenum. na 1926 r.	700	—		
Składki członkowskie na 1926 r.	1376	—		
Sumy hrzechodnie	3123	60	17332	78
Nadwyżka wpływów w r. 1925			607	36
			17940	14

Warszawa, dn. 24 kwietnia 1926 r.

Prowadząca księgi rachunkowe
(—) *M. Czarnecka*

Członkowie Komisji Rewizyjnej:
(—) *A. Parzyński* i (—) *Michalski*

Zestawienie wpływów i wydatków w 1925 r.

Wydatki

	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Wydawnictwo	11633	92		
Koszta Ogólne	19861	08		
Strata na akcjach Banku Polskiego	725	—		
Ofiary	98	—	32418	—
Pozostałość wpływów w r. 1925			607	36
			33025	36

Wpływy

	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Wydawnictwo	19203	32		
Składki członkowskie	13408	24		
Różne wpływy: makulatura i inne	413	80	33025	36
			33025	36

Nadesłane

XX-LECIE GNIAZD SIEROCYCH.

Towarzystwo Gniazd Sierocych, opierając się na swej dwudziestoletniej działalności, a przedewszystkiem na ludziach, jakich sobie wychowało i należycie do pracy życia wykształciło, — wespół z pokrewnemi instytucjami przystępuje do realizowania w całej rozciągłości swego planu, t. j. do tworzenia **wzorowych wiosek kościuszkowskich.**

Kością pacierzową wiosek są gniazda sieroce, to jest 25—30 hektarowe, wzorowo uprzemysłowione gospodarstwa. Dochody każdego gospodarstwa starczyć muszą na opłacenie kosztów jego prowadzenia, na opłacenie najemników, na utrzymanie rodziny opiekuna-gospodarza i przydanej mu gromadki dziesięciorga sierot w wieku od 4 do 16 lat włącznie. Wszyscy w domu, a więc i dzieci, pracować muszą w miarę sił i uzdolnień, zwyczajnie jak w domu farmerów.

O tem, jak było dotychczas w gniazdach, rozrzuconych pojedyńczo po kraju — a jak ma być w gniazdach, łączonych w wioski kościuszkowskie, mówić ma bogato ilustrowane albumowe sprawozdanie, które w ilości dziesiątka tysięcy egzemplarzy rozesłane będzie bezpłatnie po całej Polsce.

Wydawnictwo będzie ciekawe i ozdobne, ażeby **Album Gniazd Sierocych** zdobyło sobie prawo dłuższego przebywania na stole czytelników, przez co treść jego dobrzeby się wryła w ich pamięć.

Towarzystwo Gniazd Sierocych zwraca się z gorącym apelem do pp. kupców i przemysłowców, oraz do ludzi dobrej woli, życzliwych idei Gniazd Sierocych, ażeby przez zamieszczenie w tem wydawnictwie swoich ogłoszeń poparli pracę Towarzystwa.

Administrację wydawnictwa Towarzystwo powierzyło w wytrawne ręce biura wydawniczego „Kult pol", Warszawa, ul. Kopernika 37, dającego pełną gwarancję, że sprawa zostanie przeprowadzona należycie.

Zarząd T-wa Gniazd Sierocych.

KSIĘGA MŁYNARSKA WSKAZUJĄCA STAN MŁYNA I UŁATWIAJĄCA KONTROLĘ PRACY.

Proszono nas o umieszczenie poniższego:

P. T. Właścicielom i Zarządom Młynów podajemy do wiadomości, że dawno już odczuwano brak **„Księgi młynarskiej“**, a która obecnie została opracowaną przez fachowca i odpowiada wszelkim wymogom tak dużych jak i małych młynów, a nawet wiatraków.

Wskazuje ona bowiem tak przychody jak i rozchody, ziarna, mlewa, worków i gotówki, zaś po rachunkowem zamknięciu wykazuje zapas znajdujący się w danej chwili w młynie wzgl. w magazynie i kasie.

W księdze tej prowadzić można również ewidencję dłużników i wierzycieli oraz zestawienie miesięczne obrotów, na podstawie przenoszonych sum dziennych. Jest ona zatem tak pod względem przemysłowym jak i handlowym **zupełna.**

Księga jest foljowana i obejmuje 200 foljo po 25 pozycji, wymiar księgi oprawnej w płótno wynosi ctm. 48 × 31, druk wykonany na gładkim i trwałym papierze.

Cena jednej księgi oprawnej z 200 kart foljowanej wraz z opakowaniem i przesyłką wynosi zł. 37,50, natomiast pojedyńczymi arkuszami, — za 1 arkusz 2 folja zł. 0.30 plus porto i opakowanie 0.90 gr. Wysyłka druków może nastąpić przy zamówieniu conajmniej 50 arkuszy (100 foljo). Wysyłkę uskutecznia się za zaliczką lub za poprzedniem nadesłaniem należytości przekazem pocztowym pod adresem nakładcy.

Zamówienia i korespondencję skierowywać pod adresem nakładcy: „p. Stanisław Sauszek, kierownik młyna parowego w Poznaniu, ul. Romana Szymańskiego L. 1. parter".

Ze swej strony dodamy, że opracowane druki przez Stanisława Sauszek, o ile będą skrupulatnie prowadzone przez kierowników młynów, dawać będą wyczerpujący obraz stanu młyna, kasy i obrotu.

Ponieważ dotąd nie było podobnych ksiąg, dających możność dowiedzenia się o stanie młyna, a zarazem przeprowadzenia racjonalnej kontroli, uważamy, że drukami omawianemi winni zainteresować się wszyscy młynarze.

WIEŚCI Z DALEKIEJ KANADY.

Emigranci polscy, zamieszkali w środkowej i zachodniej Kanadzie, dopiero w ostatnich czasach zaczęli się organizować w silniejsze grupy, mające na celu ochronę swej polskości i utworzenie większych osiedli i co za tem idzie, wytworzenie większych wpływów.

Wyrazem takiego dążenia jest zorganizowanie w sercu kolonji polskich w Kanadzie, w mieście Winnipegu, prowincji Manitoba, „Towarzystwa Pomocy Imigrantom Polskim w Kanadzie" i powołanie do życia Biura Informacyjno - Kolonizacyjnego. Towarzystwo to, nie uprawiające żadnych interesów, o charakterze czysto społecznym, zostało zainkorporowane u Władz Kanadyjskich i oddało swoją działalność dobrowolnie pod kontrolę Generalnego Konsulatu Rzeczypospolitej w Montrealu.

Towarzystwo to, mające w Zarządzie reprezentantów najpoważniejszych miejscowych stowarzyszeń społecznych, ma za zadanie: 1) udzielanie Rodakom, pragnącym przyjechać do Kanady, porad i wskazówek, 2) prowadzenie pracy oświatowej i kulturalnej wśród imigrantów kanadyjskich przez zakładanie i utrzymywanie bibljotek, czytelni, kursów dla dorosłych, szkół zawodowych, urządzanie odczytów i widowisk i t. d., 3) udzielanie porad i pomocy imigrantom przy sprowadzaniu rodzin do Kanady, przy powrocie do Polski, przesyłce pieniędzy, nabywaniu ziemi, wyszukiwaniu pracy i t. d., 4) ochronę imigrantów i emigrantów przed wyzyskiem.

Towarzystwo zorganizowało specjalne Biuro Informacyjno - Kolonizacyjne, które udziela najbardziej szczegółowych i rzeczowych wyjaśnień osobom, pragnącym wyjechać do Kanady, aby uchronić ich przed ewentualnym wyzyskiem lub niespodziankami.

Emigracja z Polski **jest złem koniecznem,** jest jednak faktem, z którym wszystkie czynniki, mające dobro Polski na celu, liczyć się powinny i który regulować należy. Emigrant zdany na siebie lub czasami na niesumiennych agentów okrętowych, nietylko częstokroć straci przywiezione z kraju fundusze, ale rozpływa się w morzu asymilacji i ginie dla sprawy polskiej. Założyciele omawianego Towarzystwa, zdawna osiedli w Kanadzie, z żalem obserwowali niedolę niektórych imigrantów, którym dla braku organizacji, częstokroć skutecznie pomóc nie mogli. Dziś taka organizacja jest stworzona, ma poparcie Władz Kana-

dyjskich i Władz Konsularnych, emigrant dziś z otuchą może patrzeć w przyszłość.

Kanada, kraj stosunkowo nowy, a więc mogący dać nieograniczone możliwości dobrobytu, szczególnie osobom, pragnącym pracować lub osiedlić się na roli, kraj o olbrzymich przestrzeniach stosunkowo słabo zaludnionych, o wzorowym Rządzie, przychylnym Polakom, czeka na emigrantów z otwartymi ramionami i daje im ulgi i przywileje, nieznane gdzieindziej. Nadzwyczaj zdrowy klimat, bardzo urodzajna ziemia, opieka Rządu Kanadyjskiego i naszego Towarzystwa, otwierają szerokie horyzonty tym osobom, które nie mając ziemi lub pozbawione wypadkami dziejowemi dotychczasowego swego warsztatu rolnego, pragnęłyby za fachowe wiadomości lub pracę uzyskać w krótkim stosunkowo czasie ekwiwalent w postaci niezależności i dobrobytu.

Najdogodniejszy warsztat pracy dla rolnika, przedstawia zachodnia i środkowa Kanada, gdzie ziemia tania i warunki jej nabycia bardzo dogodne.

Przeciętn cena dziewiczej ziemi, zależnie od odległości od kolei wynosi od 2 do 25 dolarów za akier, cena ziemi uprawionej z budynkami od 8 do 35 dolarów za akier, cena ziemi z budynkami i inwentarzem żywym i martwym od 15 do 50 dolarów za akier. Ziemię tę można nabyć albo na spłaty pieniężne przez 15 do 30 lat albo na spłatę połową plonu. Szczególniej ta ostatnia forma kupna dogadzałaby wielu naszym emigrantom.

Kto z Czytelników naszych interesuje się sprawą wychodźtwa do Kanady, poszczególne osoby lub korporacje, niech się zwrócą do powyższego Biura, które udzieli szczegółowych wyjaśnień. Przy zapytaniach należy wymienić ilość osób, wiek, zawód, płeć, specjalne wiadomości i uzdolnienia, dokładny adres, wysokość kapitału posiadanego. Biuro Informacyjne udziela wszelkich porad, wyjaśnień i pośrednictwa zupełnie bezpłatnie oraz na żądanie spotyka bezpłatnie emigrantów w porcie kanadyjskim (należy podać nazwę okrętu, linji okrętowj i datę odjazdu okrętu z Gdańska). Pobiera jedynie na koszty utrzymania Biur a drobną opłatę jednego dolara rocznie. Składkę należy przesłać listem poleconym. Za zwykłe listy Biuro odpowiedzialności nie przyjmuje.

W sprawach informacyjnych należy adresować: „Polish Immigrants Information et Colonization Bureau".

P. O. Box 1973.

Winnipeg, Man. — Canada.

WYKAZ SKŁADEK WPŁACONYCH ZA ROK 1925.

Centrala: **B-cia Pohoreccy** — Poberežany; **St. Więcek** — Sędziszów — Kielecki; **M. Szymczak** — **Pyzdry; J. Multan** — Rzeszotków; **St. Iwański** — Korytnica; **M. Frydrychewicz** — w Warszawie.

Oddział Łódzki: **Wł. Wężyk.**

Oddział Piotrkowski: **A. Suppody.**

WYKAZ SKŁADEK CZŁONKOWSKICH WPŁACONYCH ZA ROK 1926.

Centrala: **Z. Repsz** — Chodaków; **K. Marks** — Słodowiec; **L. Tritt** — Zieliniec; **A. Burdziński** — Szczebrzeszyn; **L. Urbański** — Oziminie; **J. Radkiewicz** — Dołhobrody; **A. Dąbrowski** — Kletnia; **St. Gralewski** — Szlężany; **A. Mielnik** — Nowostawce; **K. Kornyszko** — Młoszowa; **Wł. Wasilewski** — Wilanów; **Wł. Osiński** — Święcie; **W. Grudziński** — Biała Podlaska; **J. Hons** — D. Zahajce; **Fr. Sabak** — Iwowe; **Fr. Podlasiński** — Lubstówek; **J. Czerkawski** — Ostrówek; **E. Książkiewicz** — Grodzisk; **Thiel A. K.** — Kosewko; **K. Borowski** — Energja; **J. Andrzejewski** — Paplinek.

Oddział Łaski: **E. Bara.**

Oddział Suwalski: **J. Klepacki.**

Oddział Zamojski: **J. Rogalski.**

Oddział Turecki: **W. Haim.**

Oddział Miechowski: **M. Kaczmarczyk.**

Oddział Mińsk Mazowiecki: **St. Walewski.**

Oddział Kaliski: P. Juszczak; O. Wencław; A. Chom; J. Bąk; E. Gellert; J. Szelągowski; L. Zamorowski; J. Antczak; A. Philiph; J. Płonecki; W. Malinowski; M. Szelągowski; A. Matysiak; P. Szydłowski; W. Toporowicz; J. Ostrowski; Fr. Majdański; J. Stachurski; W. Ignasiak.

LISTA PRENUMERATORÓW, KTÓRZY UREGULOWALI PRENUMERATĘ.

Za I kw. 1926 r.: **„Ceres" Tow. Akcyjne** — Brusy; **Rolindurstria** — Lwów; **Wł. Osiński** — Święcie; **Fr. Sabak** — Iwowe; **H. Lamprecht** — Ilkowice; **J. Dzięciołowski** — Podzamcze; **E. Brandt** — Trębki; **J. Bamberski** — Uniejów; **K. Kornyszko** — Trzebinie; **J. Arkuszewski** — Lubieć.

Za I i II 1926 r.: **Zagórowska S-ka** — Zagórow; **K. Riedel** — Paparzyn; **H. Kosmahl** — Warka; **W. Czarnak** — Stoczek Węgrowski; **Z. Thun** — Relin; **J. Czerkawski** — Wieruszów; **Sz. Lewin** — Siedlce; **Br. Siedlecki** — Iłża; **O. Dahlman** — Skarszewy; **G. Becel** — Lipno; **A. Kołtoński** — Komarów Lubelski; **G. Michaleńko** — Chełm; **Fr. Siemiątkowski** — Szreńsk; **J. Jagodziński** — Kozmin; **K. A. Thiel** — Kosewko; **I. Rosen** — Kalisz; **T. Bryszewski** — Radzibórz.

Za II kw. 1926 r.: **A. Majer** — Tomachów; **J. Jabłoński** — Monasterzyska; **J. Hons** — D. Zachajce; **A. Zakrzowiecki** — Kraków; **Walczak i Rakowicz** — Ostrów Poznański; **L. Jaśkiewicz** — Doruchów; **J. Szpak** — Rembków; **Fr. Kołodziejski** — Białystok.

Za I, II, III, i IV kw. 1926 r.: **E. Kapecki** — Kołacin; **St. Walewski** — Laskowisła.

Za I kw. 1927 r.: **Fr. Lenik** — Grójec.

Za II i III kw. 1926 r.: **Grynasiuk J.**—Gajowniki.

III i IV kw. 1925 r.: **Wł. Osiński** — Święcie; **G. Becel** — Lipno; **K. A. Thiel** — Kosewko; **E. Brandt**— Trębki.

Za III kw. 1925 r.: **St. Gruszczyński** — Dobra.

Za IV kw. 1925 r.: **J. Jagodziński** — Koźmin; **J. Bamberski** — Uniejów; **T. Bryszewski** — Radzibórz; **J. Jankowski** — Kramsk; **St. Walewski** — Laskowizna.

Za I, II, III i IV kw. 1925 r.: **H. Kosmahl** — Warka; **Z. Thun** — Relin; **J. Dzięciołowski** — Podzamcze; **Sz. Lewin** — Siedlce; **Wł. Krokowicz** — Bełchatów; **G. Michaleńko** — Chełm; **Wł. Kisielnicki** — Piaski; **K. Świętochowski** — Mińsk Mazowiecki.

Za I i II kw. 1925 r. **M. Szymczak** — Pyzdry; **Wł. Tyliński** — Radom.

Za II, III i IV kw. 1925 r.: **A. Kołtoński** — Komarów Lubel.; **Fr. Siemiątkowski** — Szreńsk; **W. Michalski** — Zduńska Wola; **I. Rosen** — Kalisz; **J. Multan** — Rzeszotków.

Za III i IV 1924 r.: **G. Michaleńko** — Chełm.

Za II i III 1924 r.: **P. Musiał** — Kozioł.

Za II, III i IV 1924 r.: **Wł. Tyliński** — Radom.

Zarząd Spółki Akcyjnej

Centrala Handlowa Młynarzy Polskich

Sp. Akc. w Warszawie

na zasadzie § 16 statutu Spółki zawiadamia pp. akcjonarjuszów Spółki, że zwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów tej spółki odbędzie się w dn. 17 maja 1926 r. t. j w poniedziałek o godz. 5 p. p. w Warszawie w lokalu Spółki, przy ul. Nowy-Świat 70 z następującym

Porządkiem obrad:

1. Zagajenie Zgromadzenia i wybór przewodniczącego
2. Sprawozdanie Zarządu za rok operacyjny 1925.
3. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
4. Zatwierdzenie bilansu i r-ku Zysków i Strat, podział czystego zysku za r. 1925 i udzielenie absolutorjum Zarządowi.
5. Zmiana uchwały Walnego Zgromadzenia z dn. 8 czerwca 1925 r. w sprawie ustalenia wysokości Kapitału Zakładowego w złotych i przelania części zysków do Kapitału Zakładowego.
6. W związku ze zmianą Uchwały z dn. 8 czerwca 1925 r. o ustaleniu wysokości Kapitału Zakładowego w złotych, sprawa uzupełnienia Kapitału Zakładowego drogą przelania do kapitału zakładowego części zysków w roku 1924 i r. 1925.
7. W związku z uzupełnieniem i powiększeniem kapitału zakładowego drogą przelania części zysków z r. 1924 i z r. 1925 ostateczne ustalenie Kapitału Akcyjnego w złotych i zamiana akcji markowych na akcje złotowe.
8. Uzupełnienie kapitału zakładowego Spółki do 100.000 złotych drogą nowej emisji akcji.
9. W związku z uzupełnieniem i powiększeniem kapitału zakładowego zmiany odpowiednie Statutu Spółki.
10. Zatwierdzenie uchwały Walnego Zgromadzenia z dn. 8 czerwca 1925 r. ujętej w punkcie 4 protokułu tego Zgromadzenia o zmianach Statutu tej Spółki.
11. Zatwierdzenie budżetu na rok 1926.
12. Określenie wynagrodzenia członków Rady, Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
13. Wybory 3 członków Rady, 2 członków Zarządu i 5 członków Komisji Rewizyjnej na miejsce ustępujących.
14. Wolne wnioski.

O ile Walne Zgromadzenie w terminie powyższym nie dojdzie do skutku to na zasadzie ustępu drugiego § 29 statutu Spółki, Zarząd zawiadamia, że drugi termin tego Zgromadzenia akcjonarjuszów wyznacza się na dzień 31-go maja 1926 r. t. j. w poniedziałek o godzinie 5 po poł. w tym samym lokalu i z tym samym porządkiem obrad.

Zgromadzenie to będzie prawomocne i uchwały jego ostateczne bez względu na ilość akcji, reprezentowanych przez przybyłych na to zgromadzenie Akcjonarjuszów lub ich pełnomocników.

PP. Akcjonarjusze, pragnący wziąć udział w Walnem Zgromadzeniu, obowiązani są w myśl § 21, złożyć Zarządowi swe akcje lub kwity depozytowe najpóźniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

Wydawca: Związek Młynarzy Polskich (Stanisław Pytlewski). Redaktor: Marjan Rutkowski.